

صندوق سرمایه‌گذاری جسورانه یکم آرمان آتتر
شماره ثبت: ۴۰۴۳۴

سیاست‌های سرمایه‌گذاری صندوق سرمایه‌گذاری جسورانه یکم آرمان آتی

سیاست‌های سرمایه‌گذاری صندوق سرمایه‌گذاری جسورانه یکم آرمان آتی در امیدنامه تعیین شده و با توجه به ماهیت سرمایه‌گذاری صندوق‌های جسورانه و تعریف افق ۳ تا ۵ ساله در سرمایه‌گذاری‌ها چندان دستخوش تغییر نیستند. سیاست‌های سرمایه‌گذاری صندوق به تفصیل در امیدنامه ذکر شده است که اهم بندهای مرتبط با این موضوع به شرح ذیل است:

سیاست‌های سرمایه‌گذاری، مشخصات دارایی‌های قابل سرمایه‌گذاری

سیاست سرمایه‌گذاری صندوق به صورت عام مشخص می‌کند که چگونه صندوق گزینه‌های سرمایه‌گذاری را شناسایی و انتخاب می‌نماید.

الف) شناسایی گزینه‌های سرمایه‌گذاری:

فرصت‌های سرمایه‌گذاری از شبکه گسترده‌ای به مدیر صندوق ارجاع می‌شوند که برخی از آنها عبارتند از:

- مدیران بخش صنعت و خدمات؛
- شرکت‌های نرم‌افزاری؛
- دانشگاه‌ها، مراکز کارآفرینی؛
- شتاب‌دهنده‌ها، مراکز رشد، پارک‌های فن‌آوری؛
- کارآفرینان شناخته‌شده و سرمایه‌گذاران؛
- کارگزاران تکنولوژی و بازارهای مرتبط (نظیر بازار دارایی‌های فکری یا مشابه بازارهای بین‌المللی نظیر AIM)؛

ب) فرآیند انتخاب فرصت سرمایه‌گذاری:

مدیر صندوق شرکت‌های بالقوه سبد صندوق را بر مبنای آنالیز ریسک و بازده در حوزه‌های زیر ارزیابی می‌نماید:

- (۱) کیفیت تیم مدیریتی؛
- (۲) اندازه بازار، فرصت‌ها و میزان دسترسی؛
- (۳) میزان انحصاری بودن فن‌آوری که در اختیار دارند و یا قصد تصاحب آن را دارند؛
- (۴) سایر الزامات موردنیاز سنجش صحیح ریسک و بازده انتظاری اینگونه سرمایه‌گذاری‌ها.

• معیارهای سنجش مدیریت

- داشتن تجربه مناسب بویژه تجربه کافی در حوزه صنعت یا صناعی که قصد حضور در آن را دارند؛
- در اختیار داشتن بخش عمده سهام شرکت؛
- داشتن قابلیت و توانایی مدیریت مرحله رشد شرکت یا تمایل به استخدام افراد توانا؛
- داشتن هیئت مدیره توانمند یا داشتن قابلیت لازم برای ایجاد ترکیب هیئت مدیره مناسب با تجربه بالا و شبکه گسترده ارتباطی در حوزه صنعت یا صنایع حوزه فعالیت شرکت؛
- وجود نقش‌های مکمل در تیم مدیریت، تعهد کاری تمام وقت؛

• معیارهای سنجش بازار

بازاری با حجم قابل ملاحظه و نرخ رشد بالا در دوره سرمایه‌گذاری مد نظر است که:

- از نظر جغرافیایی محدودیت چندانی نداشته باشد؛
- بیش از اندازه تخصصی نباشد؛
- ترجیحاً قابلیت پیاده‌سازی و ورود به بازارهای بین‌المللی را دارا باشد.

• فن‌آوری و محصول

فن‌آوری، مدل کسب و کار، محصول یا خدمت ارائه‌شده باید در محدوده استانداردهای صنعت از مزیت رقابتی برخوردار باشد و پتانسیل کسب پذیرش و مقبولیت عام را داشته باشد.

• مرحله ورود

حداقل یک محصول (خدمت) از محصولات (خدمات) شرکت باید نمونه اولیه یا نسخه آزمایشی داشته باشد. توجه اصلی صندوق بر روی مرحله توسعه محصول یا ورود به بازار جدید محصول خواهد بود.

ترجیح بر آن است که شرکت واجد تأییدیه‌ای از یک مرجع ثالثی در خصوص ارزشمندی فن‌آوری و (یا) مدل کسب‌وکار خود باشد. این تأییدیه می‌تواند در قالب جذب سرمایه‌گذار قبلی، فراغت از حضور در شتاب‌دهنده یا مرکز رشد، تأییدیه دانش‌بنیان بودن از سوی معاونت علمی و فن‌آوری ریاست جمهوری، حق اختراع ثبت‌شده و نظایر آن باشد.

(د) انعقاد قرارداد سرمایه‌گذاری

چنانچه پس از بررسی‌ها و ارزیابی‌های صورت‌گرفته مدیر صندوق و ارائه‌گزارش آن، مدیر صندوق به این نتیجه برسد که در گزینه پیشنهادی سرمایه‌گذاری نماید، قراردادی مابین صندوق و سرمایه‌پذیر منعقد می‌گردد. مدیر صندوق اعتقاد دارد که فرآیند مذاکرات و انعقاد قرارداد سرمایه‌گذاری باید به سرعت انجام پذیرد. مدیر صندوق قراردادی ساده و روشن که ضامن حفظ منافع صندوق باشد را به امضاء می‌رساند. به باور مدیر صندوق قراردادهای بسیار محدودکننده اهداف شرکت سرمایه‌پذیر را تحت‌الشعاع خود قرار می‌دهند و انگیزه کارآفرین را کاهش می‌دهند و می‌توانند اثر منفی بر بازده سرمایه‌گذاری داشته باشند. بنا بر قرارداد مذکور صندوق در شرکت سرمایه‌پذیر سهامدار شده و مدیر وظیفه دارد نمایندگان را به شرکت سرمایه‌پذیر معرفی نماید.

سیاست‌های صندوق در خصوص مدیریت شرکت‌ها و پروژه‌های موضوع سرمایه‌گذاری تا قبل از

خروج

مدیر صندوق باور دارد که مهمترین عنصر استراتژی سرمایه‌گذاری که به کار بسته می‌شود، ارزش افزوده‌ای است که پس از سرمایه‌گذاری اولیه ایجاد می‌شود. مدیر صندوق با شرکت‌های سبد تحت مدیریت خود ارتباط نزدیکی برقرار می‌کند و به آنها کمک می‌کند تا استراتژی‌های مناسب و اثربخشی برای شرکت خود تدوین نمایند، تیم مدیریتی و هیئت مدیره توانمندی را گرد هم آورند، شرکای استراتژیک را شناسایی نموده و آنها را نسبت به همکاری قانع نمایند، طرح تجاری خود را تدوین و اجرا نمایند و سرمایه مورد نیاز برای مراحل بعدی توسعه را جذب نمایند. مدیر صندوق در این مرحله از توانایی‌های خود یا شرکای استراتژیک خود در زمینه مشاوره کسب‌وکار، بازاریابی، توسعه محصول، تهیه زیرساخت‌های لازم برای بهره‌برداری از شرکت‌ها را در جهت افزایش شانس موفقیت شرکت‌های سرمایه‌پذیر مهیا خواهد نمود. به منظور اعمال نظارت و سیاست‌های صندوق در شرکت‌های سرمایه‌پذیر، در صورت امکان حداقل یک عضو هیئت مدیره شرکت دارای حق امضاء توسط صندوق (به پیشنهاد مدیر یا کمیته سرمایه‌گذاری به شرط تفویض اختیار) تعیین خواهد شد.

تبیین ساز و کار لازم برای خروج از سرمایه‌گذاری‌ها

خروج از سرمایه‌گذاری ممکن است به دو شکل موفق یا ناموفق صورت گیرد. در صورتی که خروج صندوق موفق باشد، در این حالت سهم صندوق (۱) به یک یا چند سرمایه‌گذار خصوصی/ نوآورانه دیگر واگذار می‌شود (واگذاری سهام به خود کارآفرینان، مدیران یا کارکنان شرکت سرمایه‌پذیر نیز می‌توانند جزء این گروه باشند) یا (۲) به یک شرکت مرتبط و شرکاء استراتژیک فروخته می‌شود یا (۳) از طریق بازار پایه فرابورس عرضه می‌شود یا (۴) در بورس یا فرابورس پذیرش می‌شود.

در صورتی که بنا به دلایلی از جمله عدم تحقق انتظارات صندوق یا ناتوانی صندوق در مدیریت سرمایه‌گذاری انجام‌شده، صندوق تصمیم به خروج از سرمایه‌گذاری بگیرد، خروج مذکور ناموفق نامیده می‌شود. در این صورت به دو صورت خروج از سرمایه‌گذاری صورت می‌گیرد: (۱) سهم صندوق در شرکت به شخص ثالثی در صورت وجود واگذار می‌گردد (۲) طبق مقررات قانون تجارت شرکت منحل می‌شود.

اگر مدیر نتوانست در دوره خروج از سرمایه‌گذاری‌ها خارج شود با ارائه پیشنهاد به هیئت مدیره و تأیید مجمع دوره مذکور را برای ۲ سال تمدید نماید. در صورتی که در دوره مذکور نیز نتوان داریی‌های صندوق را تصفیه نماید، مدیر ملزم به افشای اطلاعات به سرمایه‌گذاران و برگزاری مزایده بین سهامداران است و در نهایت مؤسسين الزام به خرید داریی‌ها (به ارزش منصفانه) خواهند داشت.

چگونگی تغییر زمانبندی عمر صندوق از جمله تغییر دوره سرمایه‌گذاری یا خروج

در صورتی‌که در دوره سرمایه‌گذاری مدیر نتواند سرمایه‌گذاری‌های مناسبی را کشف نموده در آنها سرمایه‌گذاری نماید، دوره سرمایه‌گذاری می‌تواند تنها یک بار به پیشنهاد مدیر، تأیید هیئت مدیره و تصویب در مجمع (بیش از نصف مجمع) نهایتاً به اندازه دوره سرمایه‌گذاری اولیه تمدید گردد. همچنین در صورتی که بنابر شرایط بازار مدیر برای خروج موفق از سرمایه‌گذاری‌های انجام شده ناتوان باشد مدیر می‌تواند تنها یک بار درخواست تمدید دوره خروج را برای دو سال به تأیید هیئت مدیره رسانده و مجمع این افزایش زمان را تصویب نماید. در دوره خروج تمدید شده صندوق حق سرمایه‌گذاری جدید نداشته و سرمایه‌گذاری‌های نقد شده در دوره مازاد تصفیه خواهد شد و در اسرع وقت بین سهامداران توزیع خواهد شد.

علل تغییر زمانبندی صندوق:

مدیر در موارد زیر می‌تواند درخواست تغییر زمانبندی صندوق بنابر الزامات فوق را به هیئت مدیره ارجاع دهد:

- عدم موفقیت مدیر در جذب پورتنفوی مناسب در دوره سرمایه‌گذاری که مصادیق این مورد به صورت زیر است:

- عدم وجود شرکت‌های مناسب برای سرمایه‌گذاری با توجه به سیاست‌های صندوق؛
- عدم جمع‌آوری منابع لازم در دوره سرمایه‌گذاری؛
- طولانی شدن فرآیند واریسی شرکت‌های انتخاب شده؛
- طولانی شدن فرآیند انعقاد قرارداد با شرکت‌های انتخاب شده؛
- سایر موارد غیر قابل پیش‌بینی که به تأیید هیئت مدیره رسیده باشد.

- عدم موفقیت مدیر در خروج موفق در طول عمر صندوق:

- عدم وجود مشتریان بالفعل؛
- طولانی شدن فرآیند انتقال و معامله؛
- طولانی شدن فرآیند پذیرش در بازار بورس یا فرابورس؛
- انتقال مشروط به توسعه بازار و انتقال محصول، (در حالتی که شرکت از پیش اقدامات لازم را انجام داده باشد و در صورت این تغییر بتواند ارزش بالقوه بالاتری را برای صندوق ایجاد کرده و همچنین حداقل یک خریدار بالقوه برای آن وجود داشته باشد)؛
- سایر موارد غیر قابل پیش‌بینی که به تأیید هیئت مدیره رسیده باشد؛

همچنین مدیر ملزم است تا گزارش توجیهی شامل درخواست خود برای تغییر زمانبندی صندوق، علل آن و اثرات این تغییر در منافع ذینفعان را افشاء نماید.

تبیین سیاست‌های صندوق در صورتی که فعالیت صندوق قبل از پایان دوره خروج پیش‌بینی شده

پایان پذیرد

در صورتی که فعالیت صندوق پیش از پایان عمر صندوق اتمام یابد، این مهم می‌تواند به معنی خروج موفقیت‌آمیز یا انحلال و تصفیه از تمامی پروژه‌های سرمایه‌گذاری شده باشد. در این صورت (خروج تمامی منابع صندوق از موضوع فعالیت) با درخواست مدیر برای انحلال صندوق و تصویب مجمع در اسرع وقت صندوق با نظارت متولی تصفیه خواهد شد و وجوه حاصل پس از کسر هزینه‌های انحلال و پرداخت بدهی‌های احتمالی در وجه آخرین دارندگان واحدهای صندوق پرداخت خواهد شد. واضح است که ارکان بنا بر زمانی که اقدام به ارائه خدمت به صندوق کرده‌اند با صندوق اقدام به تصفیه خواهند نمود.

پیش‌بینی اقدامات لازم در صورتی که تبدیل دارایی‌های صندوق به وجه نقد در هر یک از مراحل

تصفیه صندوق، امکان‌پذیر نشود

فروش واحدهای سرمایه‌گذاری در بازار مستلزم وجود تقاضا از جانب سرمایه‌گذاران خارج یا داخل صندوق است و ممکن است چنین تقاضایی به صورت روزمره وجود نداشته باشد و نقد شدن واحدها مدت زمان زیادی به طول بیانجامد. همان‌گونه که در قسمت ریسک‌های صندوق اشاره گردید ماهیت سرمایه‌گذاری‌های صندوق نقدشوندگی بسیار پایین است. این مشکل نقد شوندگی ممکن است هنگام فروش واحدهای سرمایه‌گذاری نیز وجود داشته باشد. اگر مدیر نتوانست در دوره خروج از سرمایه‌گذاری‌ها خارج شود با ارائه پیشنهاد به هیئت مدیره و تأیید مجمع دوره مذکور را برای ۲ سال تمدید نماید. در صورتی که در دوره مذکور نیز نتوان دارایی‌های صندوق را تصفیه نماید، مدیر ملزم به افشای اطلاعات به سرمایه‌گذاران و برگزاری مزایده بین سهامداران است و در نهایت مؤسسين الزام به خرید دارایی‌ها (به ارزش منصفانه) خواهند داشت.

قواعد و محدودیت‌ها در سرمایه‌گذاری‌ها به منظور مدیریت ریسک

مدیر صندوق به طور کلی به دنبال کاهش ریسک سرمایه‌گذاری از طریق افزایش شرکت‌های سبد سرمایه‌گذاری صندوق خواهد بود، با این حال هنگام تصمیم‌گیری در مورد سرمایه‌گذاری جدید همواره گزینه سرمایه‌گذاری در سبد کنونی شرکت در برابر سرمایه‌گذاری در فرصت پیشنهادی جدید مورد بررسی قرار می‌گیرد. در این بررسی علاوه بر معیارهای پیش‌گفته، مدیر صندوق خالص منفعتی که ممکن است در هر یک از این دو گزینه محقق شود را در نظر می‌گیرد. به این شکل که تغییر ریسک صندوق ناشی از سرمایه‌گذاری و افزودن یک شرکت جدید به سبد سرمایه‌گذاری صندوق نسبت به سرمایه‌گذاری در یکی از شرکت‌های کنونی سبد سرمایه‌گذاری صندوق سنجیده می‌شود. مجموع منابع در اختیار صندوق پس از انجام سرمایه‌گذاری، تعداد و ماهیت شرکت‌های صندوق از جمله پارامترهای انجام این مقایسه است. در سرمایه‌گذاری در شرکت‌های سرمایه‌پذیر، محدودیت‌های زیر لحاظ می‌گردد:

- با توجه به این که صندوق تحت قوانین جمهوری اسلامی ایران و سازمان بورس و اوراق بهادار به فعالیت می‌پردازد، زمینه‌هایی که طبق این قوانین قابل سرمایه‌گذاری نیستند موضوع فعالیت صندوق نخواهند بود. به علاوه صندوق در صناعی خارج از آن چه در هدف سرمایه‌گذاری تعریف شده ورود نخواهد کرد.
- به منظور کاهش ریسک سرمایه‌گذاری بیش از ۲۰ درصد منابع صندوق (اعم از تادیه شده یا نشده) در یک شرکت خاص سرمایه‌گذاری نمی‌شود. تنها یک شرکت می‌تواند بدون رعایت نصاب فوق تا ۳۰ درصد منابع مستقیم صندوق را به خود تخصیص دهد.
- به منظور تنوع بخشی به سرمایه‌گذاری‌ها، راهبرد اصلی صندوق خودداری از تبدیل شدن به سهامدار اکثریت در شرکت‌ها و محدود ماندن به سقف ۴۰ درصدی در سهامداری است. این صندوق سعی می‌کند در صورت نیاز به حجم بالای سرمایه‌گذاری، سرمایه‌گذاری را با همراهی صندوق‌ها و سرمایه‌گذاران دیگر به صورت سندیکایی انجام دهد و ریسک خود را کاهش دهد.
- صندوق مجاز است تنها در دو شرکت با تصویب هیئت مدیره بیش از سقف تعیین‌شده سرمایه‌گذاری نماید.
- حداقل ۱۵ درصد از منابع تأدیه شده صندوق طی دوره سرمایه‌گذاری به منظور تأمین نیازهای سرمایه‌ای آینده شرکت‌های سرمایه‌پذیر به صورت نقد یا در غالب اوراق نگهداری می‌شود و در صورتی که این مقدار به کمتر از ۱۰ درصد برسد از طریق افزایش سرمایه حداقل تا کف تعیین شده تأمین می‌گردد.
- صندوق در شرکتی سرمایه‌گذاری نخواهد کرد که در نتیجه سرمایه‌گذاری آن به صورت مستقیم و غیرمستقیم بیش از ۲۰ درصد از منابع صندوق جذب آن شرکت شود (مگر با تأیید هیئت مدیره) و یا در دو سال گذشته مجموع منابع جذب شده (شرکت سرمایه‌پذیر) از صندوق و دیگر سرمایه‌گذاران بیش از ۴۰ درصد از منابع صندوق باشد.
- صندوق هیچ بخشی از دارایی‌های خود را در جایی وثیقه قرار نخواهد داد.
- صندوق برای سرمایه‌گذاری‌های خود وام دریافت نخواهد کرد، مگر به صورت کوتاه‌مدت و مطابق با محدودیت‌های مندرج در اساسنامه.
- صندوق از دارایی‌های خود وام نخواهد داد، مگر آنکه با هدف سرمایه‌گذاری در سهام پرداخت شده باشد.
- به عنوان متعهد پذیرهنویسی فعالیت نخواهد کرد.